

Efter § 4, stk. 1, nr. 3, krævedes der tidligere også tilladelse fra fiskeriministeren til f. eks. optagning af sand og bundmaterialer på fiskeriterritoriet. Denne bestemmelse er nu ophævet ved lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster på søterritoriet, der er sat i kraft pr. 1. oktober 1972 ved ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 406 af 13. september 1972.

Den gældende bestemmelse indeholder som nævnt i stk. 1, nr. 1, en forbudsregel, der også omfatter udkastning fra skibe, medens regelen i stk. 1, nr. 2, tillige omfatter f. eks. udledning på havbunden gennem en rørledning med fast forbindelse til landjorden. Kriteriet for, om et forhold i form af en udkastning eller udledning falder ind under bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, er, om den pågældende foranstaltning kan forårsage ulemper for eller hindre fiskeriet eller gøre bundforholdene uegnede til fiskeri. Hertil kommer, at foranstaltningen må finde sted på *fiskeriterritoriet*, jfr. om afgrænsningen heraf saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 1—3.

I praksis har et af bestemmelsens vigtigste anvendelsesområder været rørledninger på søterritoriet til spildevandsudledning. Forholdet er det, at medens selve spildevandsudledningen i dag kræver tilladelse af en *vandløbsret*, jfr. vandløbslovens § 5a, så kræves der herudover tilladelse fra *staten* til anlægget af den nødvendige ledning på søterritoriet i medfør af statens såkaldte højhedsret over søterritoriet. Efter gammel sædvane gives sådanne tilladelser af ministeren for offentlige arbejder, der forinden indhenter en udtalelse fra fiskeriministeren om ledningens placering og nu også fra ministeren for forureningsbekæmpelse (miljøstyrelsen) i medfør af saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, nr. 2, med hensyn til det udladte spildevand.

Ved nærværende lovforslag (§ 90, stk. 2) foreslås ministeren for forureningsbekæmpelse tillagt bemyndigelse til at ophæve saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, nr. 1 og 2.

Udledninger af spildevand i havet gennem rørledninger (saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, nr. 2) vil herefter kun kræve tilladelse fra én myndighed for så vidt angår selve spildevandsudledningen, nemlig normalt amtsrådet. Til anlægget af en eventuel rørledning vil der dog stadig kræves tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Med hensyn til virkningerne af en ophævelse af bestemmelsen i § 4, stk. 1, nr. 1, stiller forholdet sig lidt anderledes. Bestemmelsen er i forvejen delvis dækket af reglerne i bekendtgørelse nr. 19 af 18. januar 1972 om forbud mod udkastning fra skibe af visse materialer. Denne bekendtgørelse indeholder i

§ 1, stk. 1, et dispensabelt forbud mod fra danske skibe i havet at dumpe stoffer, der vil kunne have skadelige virkninger på det marine dyre eller planteliv. § 1, stk. 2, indeholder et indispensabelt forbud mod fra danske skibe at udkaste materialer, som vil kunne være til alvorlig ulempe for søfart og *fiskeri* og anden lovlig udnyttelse af havet. Bekendtgørelsen vil i øvrigt blive ophævet ved ikrafttrædelsen til sin tid af lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie (dumpningsloven). Efter denne lovs § 3 er det forbudt at foretage dumpning af stoffer eller materialer inden for dansk territorialfarvand samt forbudt fra danske skibe at foretage dumpning af stoffer eller materialer i den nordøstlige del af Atlanterhavet og i en række hertil stødende farvande, f. eks. Nordsejen, Skagerak, det nordlige Ishav samt i Østersøen. Ved dumpning forstås efter lovens § 1 enhver bortskaffelse af stoffer eller materialer ved udkastning, udtømning eller senkning i havet fra eller sammen med skibe, fly og andre sø- eller luftbårne transportmidler og flydende eller fast anbragte platforme. Efter lovens § 5 kan ministeren for forureningsbekæmpelse, eller den han bemyndiger dertil, under visse omstændigheder tillade dumpning uanset det nævnte forbud i § 3.

Når dumpningsloven og nærværende lovforslag er trådt i kraft, vil spørgsmålet om forurening af havet alene være reguleret dels ved dumpningsloven, dels ved miljøbeskyttelsesloven og dels ved ovennævnte lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie.

Med hensyn til relationerne mellem loven om foranstaltninger mod forurening af havet med olie og miljøbeskyttelsesloven vil forholdet til den tid være det, at bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven (§ 17) ikke vil finde anvendelse på forhold, der dækkes af førstnævnte lov.

Med hensyn til relationerne mellem nærværende lovforslag og dumpningsloven bemærkes, at sidstnævnte lov efter § 1 ikke omfatter anbringelse i havet af stoffer eller materialer, såfremt anbringelsen sker med andet formål end *bortskaffelse*. På den anden side omfatter dumpningsloven enhver dumpning af stoffer eller materialer i havet, uanset om de pågældende stoffer eller materialer kan forurene vandet. Som følge heraf må bestemmelserne i dumpningsloven finde anvendelse, når der er tale om dumpning af *forurenende* stoffer i havet i *bortskaffelsesøjemed*. For så vidt angår tilførsel af forurenende stoffer til havet vil nærværende bestemmelse i forhold til dumpningsloven således alene have selvstændig betydning for så vidt angår de former for tilførsel af forurenende stoffer til havet,